TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2020. gada 18. jūnijā*

Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "PRIMART Marek Łukasiewicz" reģistrācijas pieteikums – Agrākā valsts preču zīme "PRIMA" – 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – 76. panta 1. punkts – Eiropas Savienības Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjoms

Lietā C-702/18 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2018. gada 9. novembrī iesniedza

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe "Primart" Marek Łukasiewicz, Volomina [*Wołomin*] (Polija), ko pārstāv *J. Skołuda*, *radca prawny*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*), ko pārstāv *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē,

Bolton Cile España SA, Madride (Spānija), ko pārstāv *F. Celluprica*, *F. Fischetti* un *F. De Bono*, *avvocati*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*], tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] un A. Kumins [*A. Kumin*] (referents),

ģenerāladvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2019. gada 28. novembrī tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

1 Ar apelācijas sūdzību *Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe "Primart" Marek Łukasiewicz* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 12. septembra spriedumu *Primart/EUIPO – Bolton Cile España* ("PRIMART Marek Łukasiewicz") (T-584/17, nav publicēts, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2018:530), ar kuru šī tiesa noraidīja tās prasību atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 22. jūnija lēmumu lietā R 1933/2016-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Bolton Cile España SA*, no vienas puses, un *Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe "Primart" Marek Łukasiewicz*, no otras puses (turpmāk tekstā – "strīdīgais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2424 (2015. gada 16. decembris) (OV 2015, L 341, 21. lpp.), kas stājusies spēkā 2016. gada 23. martā. Regula Nr. 207/2009, kas grozīta ar Regulu 2015/2424, no 2017. gada 1. oktobra ir atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.). Tomēr, ņemot vērā aplūkotā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu, proti, 2015. gada 27. janvāri, kas ir izšķirošs, nosakot piemērojamās materiālās tiesības, šo strīdu reglamentē Regulas Nr. 207/2009 materiāltiesiskās normas tās sākotnējā redakcijā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 4. jūlijs, *FTI Touristik/EUIPO*, C-99/18 P, EU:C:2019:565, 2. punkts).

3 Regulas Nr. 207/2009 8. panta "Relatīvs atteikuma pamatojums" 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts:

"1. Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

[..]

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi."

4 Šīs regulas 65. pantā "Prasības Tiesā" ir noteikts:

"1. Pret Apelācijas padomes lēmumiem attiecībā uz apelācijām var celt prasības Tiesā.

2. Prasību var celt, pamatojoties uz nekompetenci, būtiska procesuāla pārkāpuma, Līguma vai šīs regulas pārkāpumu vai kāda tiesību akta pārkāpumu saistībā ar to piemērošanu, vai pilnvaru pārsniegšanu.

3. Tiesai ir piekritība anulēt vai grozīt apstrīdēto lēmumu.

[..]"

5 Šīs regulas 76. pants "Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas" ir formulēts šādi:

"1. Lietas izskatīšanas procesa laikā [*EUIPO*] izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, [*EUIPO*] aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. [*EUIPO*] var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi."

6 Saskaņā ar Vispārējas tiesas Reglamenta 188. pantu "Strīda priekšmets Vispārējā tiesā":

"Lietas dalībnieki procesuālajos rakstos, kas iesniegti tiesvedībā Vispārējā tiesā, nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu."

Tiesvedības priekšvēsture un strīdīgais lēmums

7 Tiesvedības priekšvēsturi, kā tā izriet no pārsūdzētā sprieduma 1.–21. punkta, var rezumēt šādi.

8 2015. gada 27. janvārī apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza *EUIPO* Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009.

9 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

10 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 30. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: "cukuri, dabiskie saldinātāji, saldie pārklājumi un pildījumi, bišu produkti, kafija, tējas, kakao un to aizvietotāji, ledus, saldējums, saldēts jogurts un sorbets, sāls, garšvielas, aromatizētāji un garšvielu piedevas; bakaleja, saldumi, šokolāde un deserti; pārstrādāti graudi, ciete un to izstrādājumi, cepamie maisījumi un raugs, krekeri".

11 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2015. gada 3. februāra *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 2015/022.

12 2015. gada 29. aprīlī *Bolton Cile España*, persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 41. pantu, iesniedza iebildumu pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām šī sprieduma 10. punktā norādītajām precēm.

13 Iebildumu pamatā it īpaši bija Spānijas preču zīme "PRIMA", kas reģistrēta 1973. gada 22. septembrī ar numuru 2578815 un pagarināta 2013. gada 9. aprīlī un kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst 30. klasē un atbilst šādam aprakstam: "mērces un garšvielas, kafija, tēja, kakao, cukurs, rīsi; tapioka, sāgo, kafijas aizvietotāji, milti un graudaugu izstrādājumi, maize, biskvīti, kūkas, konditorejas izstrādājumi un saldumi, pārtikas ledus, medus, melases sīrups, raugs, cepamais pulveris, sāls, sinepes, pipari, etiķis, ledus".

14 Iebildumi tika pamatoti ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādīto pamatu.

15 Tā kā *EUIPO* Iebildumu nodaļa pilnībā noraidīja tās iebildumu, *Bolton Cile España* 2016. gada 24. oktobrī, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

16 Tomēr pēc tam, kad *Bolton Cile España* iesniedza apelācijas sūdzību, *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu, apmierināja izvirzīto iebildumu, noraidīja preču zīmes reģistrācijas pieteikumu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt iebildumu un apelācijas procesā radušos izdevumus.

17 Attiecībā uz agrāko Spānijas preču zīmi norādījusi, ka atbilstošā teritorija, lai analizētu sajaukšanas iespēju, ir Spānija un ka konkrētā sabiedrības daļa ir sabiedrība kopumā šajā dalībvalstī, Apelācijas padome uzskatīja, ka, ņemot vērā konfliktējošo preču identiskumu vai līdzību, konfliktējošo apzīmējumu vizuālās līdzības pakāpi, kas ir augstāka par vidējo, un fonētiskās līdzības pakāpi, kas ir augstāka par vidējo, kā arī konkrētās sabiedrības daļas lielākais vidēja līmeņa uztveri un agrākās preču zīmes raksturīgo atšķirtspēju, kas ir vidēja līmeņa, no konkrētas sabiedrības daļas viedokļa pastāv sajaukšanas iespēja. It īpaši, lai secinātu, ka agrākajai preču zīmei piemītošā raksturīgā atšķirtspēja ir vidēja, Apelāciju padome ir norādījusi uz šīs preču zīmes nozīmes neesamību saistībā ar attiecīgajām precēm, uzsverot, ka spāņu patērētājs vārdu "prima" saprot kā tādu, kas nozīmē "māsīca" vai "prēmijas maksājums", nevis kā tādu, kas norāda uz kaut kā izcilību, kā tas ir citu Eiropas Savienības valodu gadījumā.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

18 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 24. augustā, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību, lūdzot atcelt strīdīgo lēmumu.

19 Savas prasības pamatojumam tā izvirzīja vienu vienīgu pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

20 Vispārējā tiesa prasību noraidīja pilnībā, apstiprinot Apelāciju padomes secinājumus par sajaukšanas iespējas esamību. Pārsūdzētā sprieduma 87.–90. punktā tā it īpaši nosprieda, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija par agrākās preču zīmes vājo atšķirtspēju, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu, ir jāatzīst par nepieņemamu, jo tā pirmo reizi tika izvirzīta Vispārējā tiesā.

Lietas dalībnieku prasījumi

21 Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu un strīdīgo lēmumu;

– piespriest *EUIPO* un *Bolton Cile España* atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē un tiesvedībā Vispārējā tiesā, un

– piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedības Tiesā.

22 *EUIPO* un *Bolton Cile España* prasījumi Tiesai ir šādi:

– apelācijas sūdzību noraidīt;

– piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

23 Apelācijas sūdzības pamatojumā apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vienu pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 65. pantu, pārkāpums.

Par pieņemamību

24 *Bolton Cile España* uzskata, ka apelācijas sūdzība ir nepieņemama. Pirmkārt, apelācijas sūdzībā neesot ietverts izvirzīto pamatu kopsavilkums, tādējādi pārkāpjot Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunktu. Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas galvenie apsvērumi saistībā ar vārdu "prima" nozīmi un preču zīmes, kas ietver šo vārdu, atšķirtspēju rada faktu, nevis tiesību jautājumus.

25 Attiecībā uz pirmo iebildi par nepieņemamību ir jānorāda, ka apelācijas sūdzībā ir ietverts pamats, tā kopsavilkums, kā arī izvirzītie tiesību argumenti, un tajā ir minēti pārsūdzētā sprieduma punkti, kuros, kā apgalvots, esot pieļauta kļūda, tādējādi Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta prasības ir izpildītas.

26 Tādējādi arī otrā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida. Apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija par Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 65. pantu, kļūdainu interpretāciju un piemērošanu, ciktāl Vispārējā tiesa tās argumentāciju attiecībā uz agrākās preču zīmes vājo atšķirtspēju ir atzinusi par nepieņemamu, jo tā to pirmo reizi ir izvirzījusi šajā tiesā, ir tiesību jautājums, kas var tikt izskatīts apelācijas tiesvedībā.

Par vienīgo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

27 Apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu, pārsūdzētā sprieduma 87.–90. punktā atzīstot par nepieņemamu tās argumentāciju par agrākās preču zīmes vājo atšķirtspēju, jo tā šo argumentāciju pirmo reizi bija izvirzījusi šajā tiesā.

28 Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka vārda "prima" nozīme, kura atbilst tādiem jēdzieniem kā "pirmais", "vislabākais" vai "vissvarīgākais" un kurai līdz ar to ir cildinoša konotācija, ir vispārzināms fakts. Neesot nepieciešams norādīt administratīvajā stadijā vispārzināmus faktus, jo lietas dalībnieks Vispārējā tiesā var apstrīdēt vispārzināmu faktu pareizību, pat ja tas uz tiem nav norādījis procesā *EUIPO*.

29 Šajā kontekstā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktā paredzētais procesuālais noteikums, kas attiecībā uz relatīviem reģistrācijas atteikuma pamatiem attiecina *EUIPO* veicamo pārbaudi tikai attiecībā uz pušu izvirzītajiem pamatiem un iesniegtajiem lūgumiem, ir izņēmums no vispārējā noteikuma, saskaņā ar kuru *EUIPO* veic faktu pārbaudi pēc savas iniciatīvas, un tādējādi tas ir jāinterpretē šauri.

30 Tā apgalvo – ja Vispārējā tiesa būtu ņēmusi vērā vispārzināmu faktu, saskaņā ar kuru vārdam "prima" ir cildinoša nozīme, tai būtu bijis jākonstatē, ka agrākajai preču zīmei ir vāja raksturīgā atšķirtspēja, un līdz ar to būtu izdarījusi citu secinājumu attiecībā uz sajaukšanas iespējas esamību.

31 Otrkārt, prasītāja uzskata – ņemot vērā, ka Apelāciju padome pēc savas ierosmes ir analizējusi jautājumus par vārda "prima" nozīmi un agrākās preču zīmes atšķirtspēju, tai ir tiesības apstrīdēt šo vērtējumu Vispārējā tiesā.

32 *EUIPO* būtībā norāda, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments ir nepieņemams. Lai gan Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta otrā teikuma gramatiskā interpretācija varētu pamatot viedokli, saskaņā ar kuru iebildumu procesā *EUIPO* nav kompetences izskatīt noteiktus jautājumus, ja lietas dalībnieki nav iesnieguši faktus, pierādījumus un argumentus savu apgalvojumu pamatojumam, šāda interpretācija esot tikusi

noraidīta Vispārējās tiesas judikatūrā, kas it īpaši izriet no 2005. gada 1. februāra sprieduma *SPAG* /ITSB – *Dann* un *Backer* ("HOOLIGAN") (T-57/03, EU:T:2005:29, 21., 22. un 32. punkts). No šīs judikatūras izrietot, ka, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, agrākās preču zīmes raksturīgās atšķirtspējas pakāpe ir viens no juridiskajiem nosacījumiem, kas Vispārējai tiesai ir jāpārbauda pēc savas ierosmes, lai veiktu sajaukšanas iespējas izsmeļošu vērtējumu. Līdz ar to jautājums par agrākas preču zīmes atšķirtspēju ir tiesību jautājums, kas var tikt izvirzīts pirmo reizi Vispārējā tiesā.

33 Tomēr *EUIPO* norāda, otrkārt, ka tādējādi Vispārējās tiesas pieļautā tiesību kļūda neietekmē pārsūdzētā sprieduma tiesiskumu, jo apelācijas sūdzības iesniedzējas Vispārējā tiesā izvirzītā argumentācija ir acīmredzami nepamatota.

34 Pirmkārt, pierādījumi, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza Vispārējā tiesā, lai pamatotu savus argumentus attiecībā uz vārda "prima" nozīmi, esot vai nu neatbilstīgi, vai arī nepieņemami un tādējādi nepamato tās apgalvojumu par agrākās preču zīmes vājo atšķirtspēju. Otrkārt, no pārsūdzētā sprieduma netieši izrietot, ka vārda "prima" iespējami cildinošā nozīme spāņu valodā saistībā ar attiecīgajiem produktiem neesot vispārzināms fakts un tādējādi neesot pārbaudāms apelācijas tiesvedībā Tiesā. Treškārt, pat ja tiktu atzīts, ka agrākajai preču zīmei ir tikai vāja atšķirtspēja, tas neietekmē pārsūdzētajā spriedumā formulēto secinājumu, jo sajaukšanas iespēja var pastāvēt pat tad, ja attiecīgajai agrākajai preču zīmei ir vāja atšķirtspēja.

35 Savukārt *Bolton Cile España* lūdz noraidīt apelācijas sūdzības pamatu. Pirmkārt, tā kā Vispārējās tiesas uzdevums neesot atkārtoti pārbaudīt faktiskos apstākļus, pamatojoties uz dokumentiem, kas pirmo reizi iesniegti šajā tiesā, tās veiktā pārbaude nevar pārsniegt strīda faktisko un juridisko ietvaru, ko lietas dalībnieki iesnieguši Apelāciju padomē, kā tas izrietot no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta. Ja tiktu atzīts, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija par, iespējams, vājo agrākās preču zīmes atšķirtspēju pirmo reizi bija jāizvērtē Vispārējā tiesā, tad tiktu grozīts Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmets un tiktu pārkāpts Vispārējās tiesas Reglamenta 188. pants.

36 Otrkārt un katrā ziņā, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 92. punktā esot lēmusi par vārda "prima" nozīmi, kā arī par agrākās preču zīmes atšķirtspēju, saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu pamatojoties uz lietas dalībnieku iesniegtajiem faktiem un faktiem, kas ņemti vērā pēc savas ierosmes, un esot apstiprinājusi, ka agrākās preču zīmes raksturīgā atšķirtspēja attiecībā uz konkrētajām precēm ir vidēja. Tādējādi, pat pieņemot, ka argumentācija par apgalvoto vārda "prima" vājo atšķirtspēju būtu tikusi atzīta par pieņemamu, tas nebūtu grozījis Vispārējās tiesas secinājumu. Šajā ziņā Vispārējās tiesas netiešais pamatojums esot pietiekams.

Tiesas vērtējums

37 Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 90. punktā Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu, atzīstot par nepieņemamu tās argumentāciju par agrākās preču zīmes vājo atšķirtspēju, jo šī argumentācija pirmo reizi tika izvirzīta Vispārējā tiesā.

– Par apgalvoto tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu

38 Vispārējās tiesas Reglamenta 188. pantā "Strīda priekšmets Vispārējā tiesā" ir noteikts Vispārējās tiesas veiktās *EUIPO* pieņemto lēmumu pārbaudes apjoms. Saskaņā ar šo tiesību normu "lietas dalībnieki procesuālajos rakstos, kas iesniegti tiesvedībā Vispārējā tiesā, nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu".

39 Līdz ar to elementi, kurus var pamatoti izvirzīt Vispārējā tiesā, ir atkarīgi no Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmeta. Šajā ziņā Regulas Nr. 207/2009 76. panta "Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas" 1. punktā ir noteikts, ka, lai gan "lietas izskatīšanas procesa laikā [*EUIPO*] izskata faktus pēc savas iniciatīvas", lietas izskatīšanas procesos, "kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai", šī pārbaude attiecas vienīgi uz "fakt[iem], pierādījum[iem] un argument[iem] [pamatiem un lūgumiem], ko puses iesniegušas".

40 Šajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd Vispārējās tiesas konstatējumu, saskaņā ar kuru procesā Apelāciju padomē tā nav norādījusi, ka agrākās preču zīmes "PRIMA" raksturīgā atšķirtspēja ir vāja tādēļ, ka vārdam "prima" spāņu valodā ir cildinoša nozīme. Tomēr tā norāda, ka runa bija par jautājumu, kas Apelāciju padomei katrā ziņā bija jāpārbauda.

41 Šajā ziņā ir taisnība, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu *EUIPO* procesā, kas attiecas uz relatīviem atteikuma pamatiem, pārbauda vienīgi pušu izvirzītos pamatus un iesniegtos lūgumus un līdz ar to Apelāciju padome var pamatot savu lēmumu tikai ar tiem relatīvajiem atteikuma pamatojumiem, uz kuriem ir atsaukusies attiecīgā puse, kā arī uz faktiem un ar tiem saistītajiem pierādījumiem, ko ir iesniegušas puses. Tomēr, kā to būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts secinājumu 49.–51. un 58. punktā, Apelāciju padomei ir jāizskata visi jautājumi, kuri, ņemot vērā pušu iesniegtos pamatus un lūgumus, ir nepieciešami, lai nodrošinātu pareizu šīs regulas piemērošanu, un attiecībā uz kuriem tai ir visi nepieciešamie elementi lietas izspriešanai, pat ja puses tajā nav izvirzījušas nevienu ar šiem jautājumiem saistītu tiesību elementu.

42 Ņemot vērā šo Apelāciju padomes pienākumu, Regulas Nr. 207/2009 76. pantu un Vispārējās tiesas Reglamenta 188. pantu nevar interpretēt tādējādi, ka argumenti, ar kuriem tiek apšaubīti Apelāciju padomes apsvērumi par jautājumiem, par kuriem tai noteikti ir jālemj, neietilpst Vispārējā tiesā izskatītā strīda priekšmetā, ja tie nav tikuši izvirzīti procesā Apelāciju padomē.

43 Taču iebildumu procesā, kas balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punktu, agrākās preču zīmes raksturīgās atšķirtspējas vērtējums ir tiesību jautājums, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu Regulas Nr. 207/2009 pareizu piemērošanu, līdz ar to tas *EUIPO* instancēm vajadzības gadījumā ir jāpārbauda pēc savas ierosmes. Tā kā šis vērtējums neprezumē nevienu faktu, kas lietas dalībniekiem būtu jāiesniedz un kas nav atkarīgs no tā, vai puses iesniedz pamatus vai argumentus, lai pierādītu šo īpašību, *EUIPO* viens pats var konstatēt un izvērtēt tā esamību, ņemot vērā agrāko preču zīmi, ar kuru ir pamatoti iebildumi. Līdz ar to šis jautājums ietilpst strīda priekšmetā Apelāciju padomē Vispārējās tiesas Reglamenta 188. panta izpratnē.

44 Līdz ar to Vispārējās tiesas argumentācijā, kas ietverta pārsūdzētā sprieduma 87.–90. punktā, nav ņemts vērā Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta apjoms.

45 Katrā ziņā ir jānorāda, ka šajā lietā Apelāciju padome pēc savas ierosmes ir lēmusi par jautājumu, kas ir saistīts ar agrākās preču zīmes raksturīgo atšķirtspēju. Apstrīdētā lēmuma 27. punktā tā uzskatīja, ka, tā kā agrākajai valsts preču zīmei nav nozīmes attiecībā uz konkrētajām precēm, tās raksturīgā atšķirtspēja ir vidēja, ņemot vērā, ka spāņu patērētājs vārdu "prima" sapratīs kā tādu, kas nozīmē "māsīca" vai "prēmijas maksājums", nevis kā vārdu, kas norāda uz kaut kādas lietas izcilību.

46 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 71. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzējai bija jāspēj kritizēt šos Apelāciju padomes secinājumus Vispārējā tiesā, ņemot vērā, ka saskaņā ar LESD 263. pantu, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, prasītājai ir jābūt iespējai Savienības tiesā apstrīdēt katru tiesību vai faktisko jautājumu, ar kuru Savienības iestāde pamato savus lēmumus.

47 No iepriekš minētā izriet, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 87.–90. punktā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīstot par nepieņemamu apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju par, iespējams, vājo agrākās preču zīmes atšķirtspēju, pamatojoties uz to, ka šī argumentācija pirmo reizi tika izvirzīta Vispārējā tiesā.

– Par Vispārējās tiesas pieļautās kļūdas tiesību piemērošanā sekām

48 Pretēji tam, ko apgalvo *EUIPO* un *Bolton Cile España*, šī tiesību kļūda izraisa pārsūdzētā sprieduma atcelšanu.

49 Pirmkārt, *EUIPO* norāda, ka, pat ja Vispārējā tiesa būtu atzinusi par pieņemamiem un pamatotiem argumentus par agrākās preču zīmes vājo atšķirtspēju, tas neietekmētu pārsūdzētajā spriedumā formulēto secinājumu par sajaukšanas iespēju. Faktiski sajaukšanas iespēja neesot izslēgta, ja agrākās preču zīmes atšķirtspēja ir vāja (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 26. jūlijs, *Continental Reifen Deutschland*/*Compagnie générale des établissements Michelin*, C-84/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:596, 99. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Tomēr, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 80. punktā, vienīgi iespēja, ka Vispārējās tiesas izdarītie secinājumi vēl varētu tikt apstiprināti, nav pietiekama, lai noraidītu apelācijas sūdzību, jo pārsūdzētais spriedums, neraugoties uz šī sprieduma 47. punktā konstatēto kļūdu tiesību piemērošanā, var tikt apstiprināts tikai tad, ja ir pierādīts, ka šai kļūdai nav bijusi nekāda ietekme uz strīda iznākumu.

51 Taču sajaukšanas iespēja no konkrētās sabiedrības daļas uztveres skatpunkta ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus uz izskatāmo lietu attiecināmos faktorus (spriedumi, 1997. gada 11. novembris, *SABEL*, C-251/95, EU:C:1997:528, 22. punkts; 2007. gada 12. jūnijs, ITSB/*Shaker*, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 34. punkts, un 2007. gada 20. septembris, *Nestlé*/ITSB, C-193/06 P, nav publicēts, EU:C:2007:539, 33. punkts) un agrākas preču zīmes atšķirtspēja ir viens no šiem atbilstošajiem faktoriem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 26. jūlijs, *Continental Reifen Deutschland*/*Compagnie générale des établissements Michelin*, C-84/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:596, 98. punkts un tajā minētā judikatūra).

52 Līdz ar to nevar izslēgt, ka šajā gadījumā Vispārējā tiesa būtu izdarījusi secinājumu, kas atšķiras no tā, kuru tā izdarīja pārsūdzētajā spriedumā, ja tā apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus par agrākās preču zīmes vājo atšķirtspēju būtu uzskatījusi par pieņemamiem. Konkrēti, šādā gadījumā tā būtu varējusi apmierināt šos argumentus un līdz ar to secināt, ka nav sajaukšanas iespējas.

53 Turklāt ir jāatgādina – ja agrākā preču zīme un reģistrācijai pieteiktais apzīmējums sakrīt ar elementu, kam attiecībā uz konkrētajām precēm ir vāja atšķirtspēja, sajaukšanas iespējas visaptverošais vērtējums Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē bieži nenozīmē konstatējumu par šīs iespējas esamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 12. jūnijs, *Hansson*, C-705/17, EU:C:2019:481, 55. punkts).

54 Secinājums, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, vērtējot sajaukšanas iespēju starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 82. un 83. punktā, arī nav pretrunā procesuālās ekonomijas principam, saskaņā ar kuru, ja Vispārējās tiesas sprieduma pamatojumā ir atklāts Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa šķiet pamatota ar citiem tiesību pamatiem, apelācijas sūdzība ir jānoraida (spriedums, 2018. gada 24. janvāris, *EUIPO*/*European Food*, C-634/16 P, EU:C:2018:30, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

55 Kā izriet no šī sprieduma 51. punkta, sajaukšanas iespējas visaptverošs vērtējums ir jāveic, ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, tostarp agrākās preču zīmes atšķirtspēju. Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka konstatējums par šādas sajaukšanas iespējas neesamību, ņemot vērā šajā ziņā nozīmīgo faktoru savstarpējo saistību, nevar tikt izslēgts jau iepriekš un katrā gadījumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 12. jūnijs, *Hansson*, C-705/17, EU:C:2019:481, 55. punkts).

56 Otrkārt, ir jānoraida *Bolton Cile España* arguments, saskaņā ar kuru, pat ja apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija attiecībā uz vārda "prima" it kā vājo atšķirtspēju tiktu atzīta par pieņemamu, tas nebūtu grozījis Vispārējās tiesas secinājumu par agrākās preču zīmes atšķirtspēju, jo Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 92. punktā esot uzskatījusi, ka šai preču zīmei raksturīgā atšķirtspēja attiecībā uz konkrētajām precēm ir vidēja.

57 Šajā ziņā nav strīda par to, ka pārsūdzētā sprieduma 91. punktā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka "iebildumu nodaļā prasītāja norādīja, ka "spāņu valodā vārds "prima" nozīmē "prēmijas maksājums" vai "māsīca" un ka tādas ir nozīmes, ko Apelāciju padome ir norādījusi apstrīdētā lēmuma 22. punktā".

58 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 92. punktā no tā secināja, ka "turklāt ir jāapstiprina Apelāciju padomes konstatējums, saskaņā ar kuru, tā kā agrākajai preču zīmei nav nozīmes attiecībā uz konkrētajām precēm, tās raksturīgā atšķirtspēja ir vidēja".

59 Tomēr, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 92. un 93. punktā, pieņemot, ka pārsūdzētā sprieduma 91. un 92. punktā Vispārējā tiesa ir pilnības labad izvērtējusi un noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītos argumentus kā nepamatotus, pēc savas ierosmes ir jānorāda uz tās pamatojuma nepietiekamību, jo nepietiekams pamatojums ir absolūts pamats (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 20. decembris, *EUIPO/European Dynamics Luxembourg* u.c., C-677/15 P, EU:C:2017:998, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

60 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa nav precizējusi iemeslus, kādēļ tā uzskata, ka šie argumenti ir nepamatoti, jo tā ir vienīgi atkārtojusi argumentāciju, kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja bija iesniegusi Iebildumu nodaļā, nepaskaidrojot, kādēļ šai argumentācijai būtu jāprevalē pār argumentāciju, kura ir izvirzīta Vispārējā tiesā. Turklāt ir jānorāda, ka Vispārējā tiesā apelācijas sūdzības iesniedzēja nav apgalvojusi, ka nozīme, ko tā ir piedēvējusi vārdam "prima" spāņu valodā procesā Iebildumu nodaļā, proti, "prēmijas maksājums" vai "māsīca", bija nepareiza, bet vienīgi apgalvoja, ka šim vārdam līdzās šīm nozīmēm var būt arī citas nozīmes, kā arī cildinoša konotācija.

61 Turklāt, lai gan ir taisnība, kā to apgalvo *Bolton Cile España*, ka Vispārējās tiesas sniegtais pamatojums var būt netiešs, tam tomēr ir jāļauj ieinteresētajām personām saprast, kādu iemeslu dēļ Vispārējā tiesa nav apstiprinājusi to argumentus, un Tiesai iegūt pietiekami daudz informācijas, lai īstenotu savu pārbaudi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 28. februāris, *Groupe Léa Nature/EUIPO*, C-505/17 P, nav publicēts, EU:C:2019:157, 55. punkts). Taču tas tā nav šajā lietā, kā tas izriet no šī sprieduma 60. punkta.

62 Līdz ar to, pat pieņemot, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 92. punktā kā nepamatotus ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītos argumentus par agrākās preču zīmes vājo atšķirtspēju, pārsūdzētais spriedums būtu jāatceļ nepietiekama pamatojuma dēļ.

63 No visa iepriekš minētā izriet, ka Vispārējās tiesas pieļautās tiesību kļūdas dēļ, kā tas izriet no šī sprieduma 47. punkta, pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

Par prasību Vispārējā tiesā

64 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu, tā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.

65 Kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 98. punktā, šajā lietā tiesvedības stadija neļauj taisīt galīgo spriedumu, jo Vispārējā tiesa nav vai vismaz nav pietiekami lēmusi par apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju, kas izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 83.–85. punktā attiecībā uz agrākās preču zīmes vājo atšķirtspēju.

66 Līdz ar to lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai un jāatliek lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

1) Atcelt 2018. gada 12. septembra spriedumu *Primart/EUIPO – Bolton Cile España* (“PRIMART Marek Łukasiewicz”) (T-584/17, nav publicēts, EU:T:2018:530).

2) Nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai.

3) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]